

“मीठे बच्चे- पहिले हरेकलाई यो मन्त्र स्पष्ट गरेर पक्का गराऊ कि तिमी आत्मा हौ, तिमीले बाबालाई याद गर्नुपर्छ, यादबाट नै पाप काटिन्छ ।”

प्रश्न:- सच्चा सेवा के हो, जुन तिमीले अहिले गरिरहेका छौ ?

उत्तर:- दुनियाँ जुन पतित बनेको छ, यसलाई पावन बनाउनु- यही सच्चा सेवा हो । मानिसहरूले सोध्ने गर्छन्- तपाईंहरूले विश्वको के सेवा गर्नुहुन्छ ? तिमीले उनलाई बताऊ- हामी श्रीमत अनुसार विश्वको त्यो रूहानी सेवा गर्छौं जसबाट विश्व डबल सिरताज बन्न सकोस् । विश्वमा जुन शान्ति, सम्पन्नता थियो, त्यसको हामी स्थापना गरिरहेका छौं ।

ओम् शान्ति । पहिलो मुख्य पाठ हो- प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्झ अथवा मनमनाभव, यो हो संस्कृत अक्षर । बच्चाहरूले जब सेवा गर्छन् भने पहिला पहिला त उनलाई बाबाको बारेमा पढाउनुपर्छ । जब कोही आउँछन् भने शिवबाबाको चित्रको अगाडि लैजानुपर्छ, अरू कुनै चित्रको अगाडि होइन । पहिले पहिले बाबाको चित्रको पास उनलाई भन्नुपर्छ- बाबाले भन्नुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्झेर म पितालाई याद गर । म तिम्रो परमपिता पनि हुँ, परम शिक्षक पनि हुँ, परम (सुप्रिम) गुरु पनि हुँ । सबैलाई यो पाठ सिकाउनुपर्छ । शुरू नै यहाँबाट गर्नु छ । आफूलाई आत्मा सम्झनुहोस् र बाबालाई याद गर्नुहोस् किनकि तिमी जो पतित बनेका छौ फेरि पावन सतोप्रधान बन्नु छ । यस पाठमा सबै कुराहरू आइहाल्छ । सबैले यस्तो गर्दैनन् । सबैभन्दा पहिले शिवबाबाको चित्रमा नै लिएर जानुपर्छ । यहाँ बेहदको बाबा हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर । आफूलाई आत्मा सम्झेमा बेडा पार हुन्छ । याद गर्दा गर्दा पवित्र दुनियाँमा पुग्नेछौ । यो पाठ कम्तीमा ३ मिनेट त घरी-घरी पक्का गर्नुपर्छ । बाबालाई याद गरौ ? बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, रचनाको रचयिता पनि हुनुहुन्छ । रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ किनकि मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ । सबैभन्दा पहिले निश्चय गराउनुपर्छ । बाबालाई याद गर्नुहुन्छ ? यो ज्ञान बाबाले नै दिनुहुन्छ । हामीले पनि बाबाबाट नै ज्ञान लिएका हौं, जुन तपाईंहरूलाई दिन्छौं । सबैभन्दा पहिले यो मन्त्र पक्का गराउनु छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गरेमा सनाथ (उहाँको) बन्नेछौं । यसको बारेमा नै सम्झाउनु छ । जबसम्म यो कुरा बुझ्दैनन् तबसम्म कदम अगाडि बढाउनु नै छैन । यसरी बाबाको परिचयको बारेमा दुई-चार चित्र हुनुपर्छ । यसको बारेमा राम्ररी सम्झाएपछि बुद्धिमा आउनेछ- हामीले बाबाको याद गर्नु छ, उहाँ नै सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गरियो भने पाप काटिनेछ । बाबाको महिमा त स्पष्ट छ । सबैभन्दा पहिले यो अवश्य सम्झाउनुपर्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर म एकलाई याद गर । देहका सबै सम्बन्धलाई बिर्स । म सिक्छ हुँ, फलाना हुँ.... यो छोडेर एक बाबालाई याद गर्नु छ । सबैभन्दा पहिला यो मुख्य कुरा बसाऊ । उहाँ बाबा नै पवित्रता, सुख, शान्तिको वर्सा दिनेवाला हुनुहुन्छ । बाबाले नै चरित्र सुधारनु हुन्छ । त्यसैले बाबालाई विचार आयो- पहिलो पाठ यस प्रकार पक्का गर्दैनन्, जुन छ एकदम जरूरी । जति यो राम्रोसँग घोट्नेछौ, उति बुद्धिमा याद रहन्छ । बाबाको परिचयमा ठीक छ ५ मिनेट लागोस्, हट्नु छैन । धेरै रुचिले बाबाको महिमा सुन्नेछन् । यो बाबाको चित्र हो मुख्य । क्यू (लाइन) सारा यसै चित्रको अगाडि हुनुपर्छ । बाबाको सन्देश (पैगाम) सबैलाई दिनु छ । फेरि हो रचनाको ज्ञान, यो चक्र कसरी घुम्छ । जसरी मसाला घोट्टेर एकदम महीन बनाइन्छ हैन । तिमी ईश्वरीय मिशन (अभियान) का हौ, त्यसैले राम्रोसँग एक एक कुरा बुद्धिमा बसाउनुपर्छ किनकि बाबालाई नजानेका हुनाले सबै अनाथ बनेका छन् । परिचय दिनु छ- बाबा परमपिता, परम शिक्षक, परम गुरु हुनुहुन्छ । तीनवटै भनेपछि फेरि सर्वव्यापीको कुरा बुद्धिबाट निकलेर जानेछ । यो त पहिले पहिले बुद्धिमा बसाऊ । बाबालाई याद गर्नुपर्छ तब नै हामी पतितबाट पावन बन्न सक्नेछौं । दैवी गुण धारण गर्नु छ । सतोप्रधान बन्नु छ । तिमीले उनलाई बाबाको याद दिलाउनेछौ । यसमा तिमी बच्चाहरूको पनि कल्याण छ । तिमी पनि मनमनाभव रहनेछौ ।

तिमीले सन्देशवाहक बनेर बाबाको परिचय दिनु पर्छ । बाबा हाम्रो पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक र गुरु पनि हुनुहुन्छ भन्ने कुरा एक जनालाई पनि थाहा छैन । बाबाको परिचय सुनेपछि ती धेरै खुशी हुनेछन् । भगवानुवाच- म एकलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रा पाप काटिन्छन्, यो पनि तिमीले जान्दछौ । गीताको साथ फेरि महाभारतको लडाईंको पनि सम्बन्ध देखाइएको छ । अब अरू त कुनै लडाईंको कुरा छैन । तिम्रो लडाईं छ नै बाबालाई याद

गर्नमा । पढाइ त अलग हो, बाँकी लडाईं छ यादमा किनकि सबै छन् देह-अभिमानी । तिमी अब बाबालाई याद गर्नेवाला देही-अभिमानी बन्छौ । सबैभन्दा पहिले उहाँ पिता, शिक्षक, गुरु हुनुहुन्छ— यो कुरा पक्का गराऊ । अब हामी उहाँको सुनौं या तपाईंहरूको सुनौं ? बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, अब तिमी पूरा पूरा श्रीमतमा चलनुपर्छ, श्रेष्ठ बन्नको लागि । हामी यही सेवा गर्छौं । ईश्वरीय मतमा चलेमा तिम्रो विकर्म विनाश हुनेछ । बाबाको श्रीमत छ— म एकलाई याद गर । सृष्टिको चक्र जुन सम्झाइन्छ, यो पनि उहाँको मत हो । तिमी पनि पवित्र बन्छौ, बाबालाई याद गर्छौ भने बाबा भन्नुहुन्छ— म साथमा लिएर जानेछु । बाबा बेहदका रूहानी पण्डा पनि हुनुहुन्छ । उहाँलाई बोलाउँछन्— हे पतित-पावन, हामीलाई पावन बनाएर यस पतित दुनियाँबाट लिएर जानुहोस् । तिनीहरू हुन् जिस्मानी पण्डा, बाबा हुनुहुन्छ रूहानी पण्डा । शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । बाबा तिमी बच्चाहरूलाई पनि भन्नुहुन्छ— हिँड्दा, डुल्दा, उठ्दा बाबालाई याद गरिराख । यसमा आफूलाई थकाउनुपर्ने आवश्यकता नै छैन । बाबाले देख्नुहुन्छ— कहिलेकाहीं बच्चाहरू बिहान सवेरै आएर बस्दा अवश्य थाक्छन् । यो त सहज मार्ग हो । हठ गरेर बस्नु हुँदैन । ठीक छ चक्र लगाऊ, घुमफिर गर, धेरै रुचिले बाबालाई याद गर । भित्रदेखि बाबा-बाबाको उच्छल (उमङ्ग) आउनुपर्छ । उच्छल उनलाई आउनेछ जो हरदम बाबालाई याद गरिरहन्छन् । केही न केही अरू कुरा जुन बुद्धिमा याद हुन्छ, त्यसलाई निकाल्नुपर्छ । बाबासँग अति प्यार रहोस्, त्यो अतीन्द्रिय सुख महसुस होस् । जब तिमी बाबाको यादमा रहन थाल्नेछौ, तब नै तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नेछौ । फेरि तिम्रो खुशीको सीमा रहनेछैन । यी सबै कुराहरूको वर्णन यहाँ नै हुन्छ । यसैले गायन पनि छ— अतीन्द्रिय सुख गोप-गोपीहरूसँग सोध, जसलाई भगवान् बाबाले पढाउनुहुन्छ ।

भगवानुवाच— मलाई याद गर । बाबाको नै महिमा बताउनु छ । सद्गतिको वर्सा त एक बाबाबाट नै मिल्छ । सबैलाई सद्गति मिल्छ अवश्य । पहिले सबै जानेछन् शान्तिधाम । बाबाले हामीलाई सद्गति दिइरहनुभएको छ, यो बुद्धिमा हुनुपर्छ । शान्तिधाम, सुखधाम केलाई भनिन्छ— यो त सम्झाउनु छ । शान्तिधाममा सबै आत्माहरू रहन्छन् । त्यो हो प्यारो घर (स्वीट होम), शान्तिधाम । शान्तिको टावर । त्यसलाई यी आँखाद्वारा कसैले देख्न सक्दैन । ती वैज्ञानिकहरूको बुद्धि त यहाँ यी आँखाबाट जे चीज देख्छन्, त्यसैको बारेमा नै चल्छ । आत्मालाई त यी आँखाद्वारा कसैले देख्न सक्दैन । बुझ्न सक्छन् । जब आत्मालाई नै देख्न सकिदैन भने बाबालाई फेरि कसरी देख्न सक्छन् ? यो बुझ्ने कुरा हो नि । यी आँखाले देखिदैन । भगवानुवाच— मलाई याद गर्नु भन्ने पाप भस्म हुनेछ । यो कसले भन्यो ? पूरा बुझ्न सक्दैनन्, त्यसैले कृष्णलाई भनिदिएका छन् । कृष्णलाई त धेरै याद गर्छन् । दिन-प्रतिदिन व्यभिचारी हुँदै जान्छन् । भक्तिमा पनि पहिले एक शिवको भक्ति गर्छन् । त्यो हो अव्यभिचारी भक्ति फेरि लक्ष्मी-नारायणको भक्ति... । उँच भन्दा उँच त हुनुहुन्छ भगवान् । उहाँले नै वर्सा दिनुहुन्छ, यस्तो विष्णु बन्नको लागि । तिमी शिव वंशी बनेर फेरि विष्णुपुरीको मालिक बन्छौ । माला तब नै बन्नेछ, जब पहिलो पाठ राम्रोसँग पढ्छन् । बाबाको याद गर्नु भनेको कुनै साधारण कुरा (सानी माँको घर) होइन । मन-बुद्धिलाई सबै तर्फबाट हटाएर एक तर्फ लगाउनु छ । जे जति यी आँखाले देख्छौ, त्यसबाट बुद्धियोग हटाइदेऊ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई (मामेकम्) याद गर, यसमा अलमलिनु हुँदैन । बाबा यस रथमा बस्नुभएको छ, उहाँको महिमा गर्छन्— उहाँ निराकार हुनुहुन्छ । यिनीद्वारा तिमीलाई घरी-घरी तिमीलाई मनमनाभव रहनको लागि याद दिलाउनुहुन्छ । वास्तवमा तिमीले सबैमाथि उपकार गर्छौ । तिमीले खाना पकाउनेहरूलाई पनि भन्दछौ— शिवबाबालाई याद गरेर भोजन बनाएमा खानेवालाको बुद्धि शुद्ध हुनेछ । एक-आपसमा याद दिलाउनुपर्छ । हरेकले केही न केही समय याद गर्छन् । कोही आधा घण्टा बस्छन्, कोही १० मिनेट बस्छन् । ठीक छ, ५ मिनेट पनि प्रेमले बाबालाई याद गरे भने राजधानीमा आउनेछन् । राजा-रानीले जहिले पनि सबैलाई प्रेम गर्छन् । तिमी पनि प्रेमको सागर बन्छौ, यसैले सबैप्रति प्रेम रहन्छ । प्रेम नै प्रेम । बाबा प्रेमको सागर हुनुहुन्छ भने बच्चाहरूको पनि अवश्य यस्तै प्रेम हुनुपर्छ, तब नै त्यहाँ पनि यस्तै प्रेम रहनेछ । राजा-रानीको पनि धेरै प्रेम हुन्छ । बच्चाहरूको पनि धेरै प्रेम हुन्छ । प्रेम पनि बेहदको । यहाँ त प्यारको नाम होइन, मार छ । वहाँ यो काम कटारीको हिंसा पनि हुँदैन, यसैले स्वर्गको महिमा अपरमअपार गाइएको छ । भारतवर्ष जस्तो पवित्र देश कुनै छैन । यो सबैभन्दा ठूलो तीर्थ हो । बाबा यहाँ आएर सबैको सेवा गर्नुहुन्छ, सबैलाई पढाउनुहुन्छ । मुख्य हो पढाइ ।

तिमीसँग कसै-कसैले सोध्छन्- देशको के सेवा गर्नुहुन्छ ? भन, तपाईंहरूले चाहनुहुन्छ हाम्रो देश पावन होस्, अहिले पतित छ नि, त्यसैले हामी श्रीमत अनुसार पावन बनाउँछौं । सबैलाई भन्दछौं- बाबालाई याद गर्नुहोस् तब पतितबाट पावन बन्नेछौं । यो हामीले रूहानी सेवा गरिरहेका छौं । जुन देश सिरताज थियो, शान्ति, सम्पन्नता थियो त्यो फेरि बनाइरहेका छौं, श्रीमत अनुसार, कल्प पहिले जसरी, ड्रामा प्लान अनुसार । यो अक्षर पूरा याद गर । मानिसहरूले चाहन्छन् पनि विश्वमा शान्ति होस् । त्यो हामीले गरिरहेका छौं । भगवानुवाच- बाबा हामी बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनुहुन्छ, म बाबालाई याद गर । तिमीहरू कसैले पनि यति याद कहाँ गछौं र, यो पनि बाबाले जान्नुहुन्छ । यसमा नै मेहनत छ । यादबाटै तिम्रो कर्मातीत अवस्था आउनेछ । तिमीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ । यसको अर्थ पनि कसैको बुद्धिमा छैन । शास्त्रहरूमा त कति कुरा लेखिदिएका छन् । अब बाबा भन्नुहुन्छ- जे जति पढेका छौ, त्यो सबै भुलेर जानु छ, आफूलाई आत्मा सम्झनु छ । त्यही साथ चल्नेछ, अरू केही पनि साथ जानेछैन । यो बाबाको पढाइ हो, जुन साथमा जानेछ । त्यसको लागि कोशिश गरिरहेका छौं ।

साना-साना बच्चाहरूलाई पनि कम नसम्भ । जति सानो उति धेरै नाम प्रख्यात गर्न सक्छन् । साना-साना बच्चीहरूले बसेर ठूला-बडा बुज्जुहरूलाई सम्झाएमा कमाल गरेर देखाउनेछन् । उनलाई पनि आफूसमान बनाउनु छ । कसैले प्रश्न सोधेमा तुरुन्तै जवाफ दिन सक्नु, यस्तो तयार गर । फेरि जहाँ जहाँ सेन्टर छ वा म्यूजियम छ त्यहाँ उनलाई पठाइदेऊ । यस्तो ग्रुप तयार गर । समय त यही हो । यस्तो यस्तो सेवा गर । ठूला बडालाई पनि साना कुमारीहरूले बसेर सम्झाउन सके त कमाल हुन्छ । कसैले तिमी कसका बच्चा हौ भनेर सोधेमा, भन- हामी शिवबाबाका बच्चा हौं । उहाँ निराकार हुनुहुन्छ । ब्रह्मा तनमा आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ । यस पढाइबाट नै हामीलाई यो लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ । सत्ययुगको शुरूमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो नि । यिनीहरूलाई यस्तो कसले बनायो ? अवश्य यस्तो कर्म गरेको हुनुपर्छ नि । बाबा बसेर कर्म, अकर्म, विकर्मको गति सुनाउनुहुन्छ । शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । उहाँ एकै पिता, शिक्षक, गुरु हुनुहुन्छ । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मूल एक कुरामा नै खडा गरेर सम्झाउनु छ । पहिले पहिले बाबा (अल्फ), बाबालाई बुझ्ने भने फेरि त्यति प्रश्न आदि कसैले सोध्ने छैनन् । बाबालाई बुझ्ने विना तिमीले बाँकी अरू चित्रहरूमा सम्झाउँछौ भने टाउको भारी गरिदिनेछन् । पहिलो कुरा हो अल्फको । हामी श्रीमतमा चल्छौं । यस्ता पनि निस्कन्छन् जसले भन्नेछन्- बाबालाई बुझ्ने, बाँकी अरू चित्र आदि के देख्नुपर्नेछ । मैले अल्फ (बाबा)लाई जानेपछि सबै कुरा बुझिहालें । भिक्षा मिल्यो, बाटो लाग्यो । तिमी फस्टक्लास भिक्षा दिन्छौ । बाबाको परिचय दिएपछि नै बाबालाई जति याद गर्नेछौ, त्यति तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नेछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गर्नको लागि भित्र मनमा बाबा-बाबाको उच्छल (उमङ्ग) आइरहोस् । हठले होइन, रुचिले बाबालाई हिँड्दा-डुल्दा याद गर । बुद्धि सबै तिरबाट हटाएर एकमा लगाऊ ।
- २) जसरी बाबा प्यारका सागर हुनुहुन्छ, यस्तै बाबा समान प्यारको सागर बन्नु छ । सबैमाथि उपकार गर्नु छ । बाबाको यादमा रहनु र सबैलाई बाबाको याद दिलाउनु छ ।

वरदान:- शान्तिको साधनद्वारा मायालाई टाढैबाट पहिचान गरेर भगाउनेवाला मायाजित भव

माया त लास्ट घडीसम्म आउनेछ तर मायाको काम हो आउनु र तिम्रो काम हो टाढैबाट भगाउनु । माया आओस् अनि तिमीलाई हल्लाओस् अनि फेरि तिमीले उसलाई भगाउने, यो पनि समय व्यर्थ भयो । यसैले शान्तिको साधनद्वारा तिमीले टाढैबाट पहिचान गर, यो माया हो । उसलाई नजिक आउन नदेऊ । यदि सोच्दछौ- के गरूँ, कसरी गरूँ, अहिले त पुरुषार्थी हुँ... । यो पनि मायाको सत्कार गछौं, फेरि हैरान हुन्छौं, यसैले टाढैबाट चिनेर भगाइदियौ भने मायाजित बन्नेछौ ।

स्लोगन:- श्रेष्ठ भाग्यको रेखाहरूलाई स्पष्ट गरेमा पुराना संस्कारहरूका रेखाहरू गुम भएर जानेछन् ।